

*Demosthenis vita usque ad expugnationem
Olynthi descripta.*

auctore

Fr. Kraemer.

Cal. Jan. 1827.

Sacrae

Demosthenes Atheniensis natus est
Olympiadis nonagesimae octavarum
anno quarto, praetore Athenis Scythio.
Patrem habuit artificem gladiarium,
magnis opibus praeditum, qui uxorem
duxerat Cleobulem, Gylonis filiam, ex
qua natus est Noster. Gylor, cum Alyn-
phacum oppidum, Atheniensium imperio ² unum ³ Tauricam
subiectam hostibus prodidisset, supplicium
fugiens, in Bosporum Cimmericum se
contulit, ubi ex Scythia quadam,
copiosa et locuplete, uxore sibi adiuncta,
duas procreavit filias, quarum nata
minor postea Demosthenis patri nupsit. (a)
Cum septimum jam aget annum
Noster, pater vita excessit, haecedis
relinquens viduam, cum ^{Demosthenem} filio
filium duobus annis minorem, quae
postea Lachelis nupsit, Demochares
ex eo peperit, oratorem et historicum
insignem, in ejus commemora-
tione plures veterum scriptorum
cum laude versantur. (c). Tutores
liberis ^{praedidit} constituerat proximos,

(a) a. C. 385. (b) Plut. Vita Demosth. c. 4.
(c) Cic. de Orat. II. 23. Brut. 83. Kuhn ad Kuhn. Sup. p. 7.

Sacaneus

Demosthenes Atheniensis natus est
Olympiadis nonagesimae octavarum
anno quarto, praetore Athenis Ixerthos.
Patrem habuit artificem gladiarium,
magnis opibus praeditum, qui uxorem
euerat Cleobuleu, Gylonis filiam, ex
qua natus est Noster. Gylor, cum Sym-
phacum oppidum, Atheniensium imperio ² urbem Tauricam ³
subiectam hostibus prodidisset, supplicium
fugiens, in Bosporum Cimmericum se
contulera, ubi ex Scythia quaedam,
copiosa et locuplete, uxore sibi adiuncta,
duas procrearet filias, quantum nata
minor postea Demosthenis patri nupta. (6)
Cum septimum jam ageret annum
Noster, pater vita excessit, haeredit
relinquens ^{Demosthenem} viduam, cum filiis
filium duobus annis minorem, quae
postea Lachelis nupta, Democharee
ex eo peperit, oratorem et historicum
insignem, in ejus commemora-
tione plures veterum scriptorum
cum laude versantur. (7). Tutoris
liberis ^{praecipua} constituerat proximos,

(a) a. C. 385. (6) Plut. Vita Demosth. c. 4.
(7) Cic. de Orat. II. 23. Brut. 83. Kuhn ad Rutil. Cap. p. 7.

Aphobum, Demophronem et familia-
rissimum suum Therippideam; impede-
les vero et fraudulentis istis, ludo sine
patrimonio, quindecim circiter talentorum
nummum explede, puerum
defraudare, ut pater haberet, unde
praeceptoribus solarium daret. Ob
eam patissime causam, literarum quoque
et bonarum artium institutione, qui-
bus omnes ea temperate pueri ingenui
instruebantur, Demosthenes caruisse vide-
tur, cum illi pecuniam solvere re-
cusaret, existimantes scilicet, quo
expensiores omnis eruditionis et
humanitatis puerum vincerent, eo
facilius procuratoris male gerdae
sese nationem redditurum. Haec
res vero vehementer eum se fecit.
Etenim Demosthenes, cum decimum
et octavum annum adligeret, et
in civitatem receptus esset (a) omni
studio ad hoc incumbit, ut frau-
dulentorum talentorum nomina
ad magistratum deferret, actionem
in eos institueret, eosque ad

(a) Olymp. 103. 2. vel a. C. 367.

41
reddendam nationem vacaret.
Haec actione, licet eamquam duntaxat
defraudati patrimonii partem exigeret,
adversarius acriter resistendibus, scalen-
tiamque iudicium infirmantibus, cog-
nitione tamen excellentium hominum
majorem, mentium et animorum excolen-
di nactus est facultatem. — Procrates
enim, quo, nullus cum Rhelot pluris
habuit discipulos, quorum alii in foren-
sibus causis excelluerunt, alii in publicis
negatiis et administratione reipublicae,
maxima ea temperate floruit gloria (a)
Huius institutioni, cum Demostheni
propter inopiam rei familiaris adesse
non liceret — magna enim mercede
docbat Procrates — libellis ab amico
quadam et Procratis discipulo acceptis,
contendit in quibus, quae ipse docuerat
liberis consignata erant, contulit,
omnia diligenter et ardentissime
perlegit, et memoriae infigere
studuit — Isacum vero, Athenien-
sem genere, vel ut alii contendunt
(a) Dionys. Halicarn. Iudicium de Procr. c. 2.

Chalcidensium clarissimum et dem-
pstrabile oratorem in domum suam
recepit, eoque duce per quatuordecim
annis, assiduam arti rhetoricæ
navabat operam. Et sane idem sibi
delectat Demosthenes ducem, quem postea
utilissimum sibi fuisse intellexit. Porro
res enim, neque publice unquam, neque
privatim orationem ullam peroravit,
forensi omnino luce caruit (a), et ut
ex orationibus ipsius colligere possumus,
in omnibus orationum verborum nudique
consecratur, et magis in eo elaborat
ut eleganter, quam ut simpliciter dicat
(b). - Quævis vero forensi eloquentia
maxime floruit, eique maximam operam
dedit, orationis genere accuratior
et simpliciore. Quævis namque est, ut
vere fons dici possit, unde Latini
istam et efficaciam Demosthenes
hauit. Sed videamus ad ^{notandum} eum.

Hic, totajam animo in una hac
contemplatione deficiunt, ut bonum
aliquando fieret orator, quotidie

(a) Cic. Brut. 8. (b) Dionys. Hal. Ant. de
Isaco. c. 3.

92
loca publica, iudicia et conciones
celebrare pergit. Tandem illa evenit, ut
Callistodatus, Callistodati filius, Aphidnæus,
causam super Greco, Boeotiae oppido
publice peroraret. Demosthenes eo ipso
tempore, domo egressus, cum ad Stilonem,
quem assidue in Academia docentem
^{quotidie} audire solebat, pergere vellet, tanta
concursantium visio, ejus rei causam
percontatur, cognoscitque omnes audire
Callistodatum currere. Ergo et ipse
eo se conferre constituit. Venit igitur et
nobis Callistodati orationem audire,
qui, cum ab omnibus maximis laudi-
bus elatus, et multis praequantibus in
domum suam se recepisset, tale Demos-
theni eloquentiae, quale Herodotus alim
historia sua recitanda Thucydidi
historiae, studium insecutus dicitur,
ut is, tota mente et animo, forensi
se nunc addiceret eloquentiae (c).

(a) Olymp. 103. 3. a. C. 386. (b) Plutarch. Vita Dem. 5. Gell. Nat. Att. III. 17.

(c) Ruhnken. Hist. Orat. Graec. p. 59.

Quamvis ^{vero} essent difficultates, quas
memorandas non essent, nunc intellectus
Demosthenis, cum corporis et animi
juvenilis ^{excellent} pulchrum omnino ^{studium} exercitationem
adhibuisse fraudulentis dolores. Namque
cum in publicum prodire, et orationem
meditata scriptam habere auderet,
magno cum obsequio tribunali pulchrum
magnas suas expectationes deceptas
ridet. Gravissime hoc casu afflictum
juvenem, Satyrus, insignis suae aetatis
senectus convenit, et causam huius
infortunii compertus, aliquas versus
vel ex Sophoclis, vel ex Euripidis
Tragœdiis recitare eum jubet. —
Quod ubi Demosthenes fecerat, reci-
tatos ab eo versus Satyrus accom-
modata actione et moderata pronun-
tiatione repetit, ut ille statim
intelligeret, quid orationi suae
desiderium.

Namque ab quotidiana consuetudine
et amnibus concionibus remota,

(a) Plut. Vita Dem. c. 7.

43
domi manet, et in vasa caque di-
cendi exercitatione versatur. Si vero
ita occupatum amici opprimant,
cubiculum subterraneum aedificari
jubet, ubi in magnum inspicies specu-
lum, omnes corporis gradus, statum
et incessum observat. Si humeros
amplius moveat, acutum supra eos
suspendit gladium; haesitantem lin-
quam ut exercitationem faciat, citi-
ces in os inserit, vocemque intendit,
et ut paucis dicam — (omnes enim
has exercitationes subtilius et fusius
Demetrius Phalereus apud Plutarchum (a)
refert) — brevi omnino tempore,
maxima opera eiusus Demosthe-
nes coproduxit rem, ut maximus
Latinus Græciæ orator haberetur.
Per octo igitur deinceps annos in huius
exercitationibus versabatur, et causas
in dicasteriis agebat, antequam
iterum in publicum prodire auderet (b).

(a) Plut. Vita Dem. c. 11. (b) Libanius Vita Dem. p. 3. ed. Reine.

Idcirco cum Olynthii socii darent cum
Atheniensibus inire vellet, hi vero
promissis Macedoniae regis facti con-
ditionem oblatam recusarent, Phi-
lippus Olynthios Salidacarn, Athenien-
sium coloniam, eo ipso tempore sub
suam potestatem redactam, et insuper
Anthemum, Macedoniae urbem dedit.
Interim, dum bellum sociarum^(a)
(ad quos Boeotenses) cum Byzantiis
et insulis Chio, Rhodo et Coo, quae
ab Antusulo, Cariae rege, spe liber-
tatis sollicitudine ab Atheniensium
imperio deciderant, gerebatur, et
nervos reipublicae exercebat, Philip-
pus, opportunitate temporis usus,
belloque in Thesalos translato, (b)
Tyrannos eorum eduxit, urbium
sibi firmam amicitiae foedus
concitavit, simulque aditum ad inle-
rionem Graeciae comparavit. Post haec,
Illyrios et Thracios cum exercitu
intraivit, multa millia hostium
caedit, urbem nobilissimam Lysiam
expugnavit. (c) Quibus omnibus feliciter
provenientibus et opes firmavit^{id est}
et regnum suum formidolosum

(a) Olymp. 105. 3. a. C. 358. (b) Olymp. 105. 4. a. C. 357.

(c) Olymp. 106. 1. a. C. 356. Diod. 16. 22.

Atheniensibus fecit. —

45
Finilo bello sociali (a) Thebani maximum
dacerimum Thacensibus indulerunt
bellum. Hoc enim, violatae religionis et Thacensium
condemnati, quod sacrum agrum aras-
puit, multam eis impositam solvere
nequebant, et cum agris et omnibus
bonis privarentur, Philomelo ducem,
templum Apollinis Delphici, omni
auro et divitiis quae maximae fuere, spo-
liabant. Philomelus interim, foedere
cum Spartanorum rege, Archidamo,
inito, Delphos occupavit. Qua de causa
Thebani bellum illis indulerunt (b). Primo
quidem proelio Philomelus victor decessit,
sequebatur vero anno a Boeotibus superatus,
in proelio cecidit, et praenas peccati
monte luit, ducem Euomarchum fra-
trum relinquens. Dum haec gereban-
tur Demosthenes, cum inanis, de
regis Persarum adventu fama Athenas
esset perlata, populum metu affec-
tum placavit, et illam, jam supra
memoratum orationem de Symmoriis
peroravit. (c)

Philippus interea, morandi tempus
non habens, Methonam, urbem ma-
ritimam Macedoniae meridiana,

(a) Olymp. 106. 1. a. C. 356. Diod. 16. 22. (b) Olymp. 106. 2. a. C. 355.

(c) Olymp. 106. 3. a. C. 354.

federatam expugnat. Cum Cherso-
phide etiam, Thraciae rege, concubitu
inire concupis, hic vere eam pecorat
et ad Athenienses se convertens Cher-
sonesum Thraciam, capta nubi
excepta, concedit. — Perdo, belli socii
anno, Philippus ab Thersalis auxilio
vacatus, ad fugandum Lycophronem
Tyrannidem huius agni eos occupantem,
primo claudio proelio ab Thracensium
duce Phayllo, Lycophroni auxiliis
subveniente, profligatur; sed
mox cum recentibus militibus, co-
ponis laureis ornatis, quasi iacit-
legii, non Thebanorum actore esse (b)
ad hostes succedens, copias eorum
profligat, et Enomarchum, Philo-
meli sacrilegi fratrem devinct
Hanc cladem, cum Athenienses
cognovissent, auxilia Thracibus
mittunt, et ne si angustias Thermo-
pylarum occupant, ne, ut Persarum
olim rex, Philippus in Graeciam
transiret. Hic, occupata Magnesia
breui tempore Macedoniam repulit.
(a) 353. 4. a. C. 353. (b) Justin. 2.

Demosthenes, haec omnia considerans, et animos innovans
in prima Philippica oratione (horat. laud. cum in meli Philippi
ut cives ipsi exant, ac diligenter pueros esse a legat
faciant, et bellum adversus Philipum faciant, animadvertit
majore cum vi gerant; se neque ignorare, ad
difficilem laet, quae ab eis superandae
esset, si regis superbiam contemnere
vellent, neque omnem opem deliberare
duae Graecias abjicere, modo ad ea,
quae proponeret, accederent. — Navium
ope igitur impeditur, quos rex Macedo-
norum in Chersonesum aliasque re-
giones faciat, propulsum, bellumque
patius in alienis finibus, quam in
ipsa patria terra gerant. —
Haec consilia, etsi prudentes et diliges-
sime excogitata confecta non videntur,
cum nihil in statu Atheniensium
adversus Philipum commutare
luc. — Et cum paulo post fama inanis
de morte Macedonorum regis in
Graeciam esset perlata, consilia
clausis paranda, prorsus oblitum
est. — Naque per dies decem
annos. Demosthenes lacuit, neque
adversus Regem prodit. — (c)

Interim Rhodii legatos ad Athenienses
miserunt, qui eos rogarent, ut Iuvencum
et in quo et gravi Antemisiae, Cariae
regione imperio in libertatem vindicarent,
omnium vero adunum in perfidos istos
et alienos socios, quibuscum nuper
impudens bellum socium gesserant,
adhuc ardebat, et certe repulsam Iulis-
sendi, nisi Demosthenes ostendisset,
Atheniensium esse officium, ut, oppressos
istos, et praesidio eorum fractos socios
auxilio adjuvarent. — Antemisia vero,
cum paullo post vita decessisset,
Rhodii auxilio Atheniensium non
indigentes in statum pristinae liber-
tatis redire. —

Haec dum gerebantur, Philippus
Thracia in suam potestatem revocata,
et similibus rebus per totam exp-
lis et occisis, Olynthum, antequam
Macedoniae urbem, in conspectu
Thraciae vitam pergrederetur, abiit.

(a) Olymp. 107.2. a.C. 351. (b) Olymp. 107.2. a.C.
350.

47
hanc ab eorum
quidem (quas duas receperat Amyn-
tae filias, non legitimo conjugio or-
dos, qui videtur vix insidiato esset.
Olynthii igitur ad Athenienses
legatos misere, qui auxilium peterent,
facere enim cum eis conjuncti
erant. (Demosthenis h. 1). Mi-
nam Athenas venissent, cohortatur
Demosthenes Athenienses, ut, quam
celerime auxilium ferant Olynthiis,
et legationem, quae hoc palloccatur,
mittant, ne Philippus praecentia
et hac occasione, Philippum opprimendi,
non uteretur, nihil esse impedi-
menti, quominus huc sit Macedo
venturus, ut eumque in ipsorum
terra sit gesturus. —

Igitur, Demosthenis consilio maxime
gentes, exercitum comparant,
et Charite duce ad Olynthios
mittunt. Persens vero hic, proci-
a regis exercitu rogatus, mox
re infecta Athenas rediit.

(a) Demosth. Olynth. III. cap. 1. §. 8.

48
Nagui Charidemus cum recedebat
copiis militibusque harum numero
Olynthii fuedi eruptionem ex
oppido, sed non prospere faciunt,
ii enim, quos societas et favere
adjuvatos sibi credebant, in oppres-
siones convaduntur, omnem vim
et violentas exactiones in eos sibi
sumunt. — Dum igitur Athenienses
Demosthenis voluntati obsecant,
Aetolium ex civibus comparantur
exeritum, Philippus, iam perfidi-
am duorum Olynthiorum, urbem
incendio delerant, civisque in Aet-
oliam redegerat.

Incendio hujus urbis Macedonorum
res omnes Aetias, septentrione mi-
nistras, excepto Thracie Chersoneso
eaque Thraciae parte, cui Cherso-
bleptes, Atheniensium socius im-
perabat, delitioni suae subiecit,
Demostheni, ne minimam quidem
speciem potentiae suae frangendae
speciem, et relinquere
